

have sagt ham, at de troede lige saa lidt som jeg paa den virkelige Betydning af de Gennemsnitstal, som han her har ladet fyge ud over Statshusmandslodderne, og jeg finder mig med stor Sindsro i, at ærede Medlemmer, der have udtalt sig i den Retning, ville finde, at de derfor ikke bryde sig om at høre mange Taler af mig. Jeg tror, at der herefter vil være lidt mindre Respekt, lidt mindre Beundring for det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), naar han i Fremtiden vil staa op og øve sine hemmelige Kunster.

Til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) skal jeg sige, at jeg er vel en ny Mand paa Pladsen, og jeg har naturligvis adskillige Mangler som Debattør endnu, men jeg hører flittigt efter det ærede Medlem, og selv om jeg ikke nogen Sinde naar ham, skal jeg dog gøre redelige Forsøg paa at lære alt af ham, hvad jeg kan lære.

Til dette ærede Medlem og til det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup), der var fælles om nogle Udtalelser, hvori de forklarede, at man kunde mærke, at jeg kom lige ude fra Vælgermøderne — det ærede Medlem fra Give sagde endog, at jeg bar mig mere ad som en Taler paa et Folkemøde end som en, der har Ordet i Rigsdagen —, skal jeg bemærke, at jeg bærer med stor Sindsro denne Betegnelse af mig som en Mand, om hvem man kan mærke, at han kommer ude fra det aabne Land. Jeg er jo ikke gammel her i Salen, jeg har endnu noget af det friske Vejr i Klæderne, som der var med i Køgekredsen, da vi gjorde op med Albertiaffæren dernede, saa jeg er slet ikke ked af det. Men jeg er noget forundret over den Overbærenhed og Medlidenhed, hvormed visse Politikere, der have siddet i en Del Aar og samlet Støv i Rigsdagsarbejdet, omtale Folkemøder og Vælgermøder, som om det var en Slags ringe og karvelig Foranstaltning og Forlystelse. Jeg har megen Ærbødighed for dette Ting og føler det som en Ære at være Medlem heraf, men jeg har ikke mindre Ærbødighed for saadanne Møder, som de Herrer kalde Vælgermøder eller Folkemøder. Jeg bestræber mig for at være lige saa saglig og paalidelig i min Argumentation, naar jeg staar overfor en Forsamling af Vælgere, som jeg altid vil bestræbe mig for at være her i denne Sal. Det kan være, at de Herrer af dette Parti — eller ser det af de to Partier — have det noget anderledes. Der er mange, som mene, at de have bevist det ved den Maade, hvorpaa de have behandlet deres Vælgere i de sidste Aar her i Landet, og jeg er

heller ikke sikker paa, at Forholdet ikke er gensidigt, om Vælgerne ikke have samme Mangel paa Respekt for de Herrer, naar de komme ud til dem, som de Herrer have for Vælgermøderne. For øvrigt vil jeg sige til de Herrer fra den Side, at de ikke have saa overmaade megen Adkomst til at tugte mig eller andre meget stærkt for vor Forhandlingstone her i Salen, naar man betænker, at de gjorde den Mand, der var min Forgænger i Køgekredsen, og som var den største Ordgøgler, der nogen Sinde har siddet i den danske Rigsdag, til deres Helt og jublede bestandig mere ad ham, jo mere han ordgøglede, og jo mere han udfoldede sine Kneb.

Det ærede Medlem fra Give mente, at Ekspropriation ikke var nødvendig, og deler i saa Henseende Opfattelse med adskillige andre her i Salen. Nu vilde det ogsaa have overrasket mig, om alle Medlemmer her i Salen pludselig var komne til Erkendelse af, at Ekspropriation er nødvendig. Jeg har ikke tænkt mig at skulle komme til at staa som Talsmand for et saadant Middel til Løsning af Sagen, men jeg vil dog spørge de Herrer, hvilket andet Middel de da ville kunne anvise os, hvis det skal lykkes os at forhindre, at den Foranstaltning, vi her ere i Færd med, og som vi agte at udvide til et bestandigt større Omfang, skal faa den uheldige og utilladelige Følge, at vi drive Prisen paa Jord i Vejret til Fordel for de nuværende Jordejere. Hvis de Herrer ville svare mig, at dertil findes et Middel, nemlig en rationel Grundværdibeskatning, ja, saa accepterer jeg særdeles gerne dette Middel, men jeg har bedømt den foreliggende Situation saaledes, at medens der i dette Øjeblik var ringe Udsigt til at gennemføre en Grundværdibeskatning i Forbindelse med dette Forslag, var det dog maaske muligt at indføre en Ekspropriationsbestemmelse i Forslaget, eftersom det allerede var muligt for 12 Aar siden at faa en lignende Bestemmelse indført.

Jeg havde i Henhold til det ærede Medlem fra Give ikke i mine Udtalelser haft Held til at forklare, hvorledes det overhovedet var muligt at foretage en Ekspropriation, tværtimod havde jeg efter det ærede Medlems Opfattelse været meget uheldig. Jeg havde sagt for at vise, at Ekspropriationen naturligvis blev foretaget under Hensyn til Fornuft, at hvis en Mand havde 20 Tdr. Land god Jord og 30 Tdr. Land daarlig Jord, men Gennemsnitsvurderingen blev 300 Kr. pr. Td. Land, vilde Ekspropriationen fornuftigvis ikke tage ud